

Usnesení

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Petra Příhody a Mgr. Jana Passera v právní věci žalobce Ch. N., zastoupeného JUDr. Lenkou Pavlovou, advokátkou v Praze 5, Žitavského 496, proti žalovanému Ministerstvu vnitra, Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní přihrádka 21/OAM, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 1. 2004, čj. OAM-5314/VL-03-ZA08-2003, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 31. 3. 2005, čj. 55 Az 46/2004 - 33,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný rozhodl o neudělení azylu žalobci podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a současně rozhodl, že se na něj nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu.

Žalobce proti rozhodnutí žalovaného podal žalobu u Krajského soudu v Brně, který ji zamítl. Žalobce napadl tento rozsudek kasační stížností; ta však byla podána pozdě.

Ze soudního spisu vyplynulo, že písemné vyhotovení rozsudku bylo na žádost adresáta bez předchozího pokusu o doručení zásilky uloženo u držitele poštovní licence dne 6. 5. 2005 a adresátu byla zanechána výzva, aby si zásilku vyzvedl. Přitom byl žalobce v souladu s § 50c odst. 4 o. s. ř. ve spojení s § 42 odst. s. ř. s., vyrozuměn o tom, že si má uloženou písemnost vyzvednout, a poučen, že nevyzvedne-li si zásilku do 10 dní od uložení, považuje se poslední den této lhůty za den doručení, i kdyby se adresát o uložení nedozvěděl. Protože si žalobce zásilku v uvedené lhůtě nevyzvedl, považuje se za den doručení pondělí 16. 5. 2005. Žalobce si napadené rozhodnutí převzal u držitele poštovní licence ve středu 18. 5. 2005, faktické převzetí je však z hlediska běhu lhůt nerozhodné, neboť účinky doručení nastaly již dříve.

Podle ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. V souladu s § 40 odst. 2 a 3 s. ř. s. končí lhůty určené podle týdnů, měsíců nebo roků uplynutím toho dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce. Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Podle odst. 4 citovaného ustanovení se kasační stížnost podává u

soudu, který napadené rozhodnutí vydal; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Nejvyššího správního soudu.

Vzhledem k tomu, že dnem, který určil počátek běhu lhůty pro podání kasační stížnosti, bylo pondělí 16. 5. 2005, je posledním dnem lhůty pro podání kasační stížnosti pondělí 30. 5. 2005. Kasační stížnost však byla podána osobně teprve dne 31. 5. 2005.

Kasační stížnost je tedy opožděná a Nejvyšší správní soud ji proto odmítl [§ 46 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 120 s. ř. s.].

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nějž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně 26. října 2005

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu

